

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 6 april 1934 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående familjepensionsrätt i statens pensionsanstalt för vissa befattningshavare vid lantbrukshögskolan.

I en till riksdagen avlåten, den 23 februari 1934 dagtecknad proposition, nr 187, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att i enlighet med av föredragande departementschefen angivna grunder utfärda bestämmelser angående familjepensionsrätt i statens pensionsanstalt för vissa befattningshavare vid lantbrukshögskolan.

Enligt § 2 i reglementet den 15 december 1916 (nr 582) för civilstatens änke- och pupillkassa är ordinarie innehavare av civil tjänst med lön å stat, som blivit fastställd av Konungen och riksdagen, förpliktad till delaktighet i kassan. Från delaktighet äro dock undantagna, bland andra, innehavare av tjänster, med vilka är förenad skyldighet att för beredande av pension åt änkor och barn erlagga avgifter till statens pensionsanstalt.

Delägare i statens pensionsanstalt, vilken övergår till statstjänst, är i regel icke pliktig att kvarstå i statens pensionsanstalt. Sker övergången till sådan ordinarie civil statstjänst, som i familjepensionshänseende tillhör civilstatens änke- och pupillkassa, blir befattningshavaren därför i allmänhet skyldig att inträda i nämnda kassa. Därvid blir befattningshavaren på grund av föreskrift i § 14 i kassans reglemente pliktig att erlagga befordringsavgift (retroaktivavgift) för tid, varmed hans ålder överstiger 29 år. De familjepensionsavgifter, befattningshavaren erlagt till statens pensionsanstalt, äger han icke rätt att återfå, utan dessa kvarstå i anstalten och berättiga vid hans frånfalle de efterlevande till den pension, som enligt försäkringsteknisk beräkning motsvarar de erlagda avgifterna.

Hos Kungl. Maj:t hava lantbrukshögskolekommitterade gjort framställning om, att ordinarie befattningshavare vid lantbrukshögskolan, som vid tillträdet av sin tjänst vid högskolan i familjepensionshänseen-

de varit delaktig i statens pensionsanstalt, finge — därest befattningshavaren så önskade — i nämnda hänseende kvarstå såsom delägare i pensionsanstalten samt befrias från skyldighet att tillhöra civilstatens änke- och pupillkassa.

Till stöd för framställningen hava kommitterade, bland annat, anfört, att det i icke obetydlig utsträckning syntes kunna emotses, att befattningshavare vid lantbrukshögskolan, särskilt dess lärare, komme att utses ur grupper, som i avseende å familjepensionering vore anslutna till statens pensionsanstalt. Beträffande sådana befattningshavare syntes billigheten fordra, att de för att undgå stundom betydande retroaktivavgifter till civilstatens änke- och pupillkassa erhöles möjlighet att ordna familjepensioneringen genom fortsatt tillhörighet till statens pensionsanstalt.

Statens pensionsanstalt, som icke haft något att erinra emot framställningens syfte, har framhållit, att det borde stadgas skyldighet, ej allenast rättighet, för ifrågavarande befattningshavare att fortfarande i familjepensionshänseende tillhöra pensionsanstalten; och borde i anstaltens reglemente införas bestämmelse därom i huvudsaklig överensstämmelse med ett av anstalten utformat förslag.

Styrelsen över civilstatens änke- och pupillkassa samt statskontoret hava icke haft något att erinra mot pensionsanstaltens förslag; dock syntes det nya stadgandet böra vinna tillämpning redan från och med den 1 juli 1932, då lantbrukshögskolan börjat sin verksamhet, eller å redan utnämnd befattningshavare vid högskolan.

Föredragande departementschefen har i förevarande avseende tillstyrkt vidtagande av den åtgärd lantbrukshögskolekommitterade ifrågasatt. I fråga om skyldighet för vederbörande att i familjepensionsavseende tillhöra statens pensionsanstalt och beträffande retroaktiv tillämpning av det föreslagna stadgandet har departementschefen anslutit sig till myndigheternas förslag.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 6 april 1934.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD AKERBERG.